

کشوی اشک ایشان اقرار تریزبان دارد **بایدان کم نشین** که صحبت به
کرد باکی ترا پند کند **آفتابی بر تن بزرگ کرد** **دوره ابرها** پدید گستر **باطلا**
و عاشقان حق تعالی صحبت دارند با ایشان شوی **نظم** صحبت مروانت از مردان کن
ابره گریانی یاغ را خندان کنند **با عاشقان نشین** همه عاشقی گزین **با ایک نیست**
عاشی که در مشورتن سخن بگو است که قرص مشک که نغمه لاسد **عذاب او با یاکر**
چو ملاو گفت **مناصلیه سبقر** زود باشد که در یام و لیدر دوزخ **وصا**
آذریک **ما سقره** توجه میدانی ای حجر که چیست **دوزخ لایقی لاله** کله دروغ
این دوزخ از دوزخیان هیچ ضرز آن کوست **وز اسبخوان** را چون غایب ز پیدا شود
لواحه للبشر کسبیا که کنند باشند این دوزخ هر پوست روی دوزخیان را همچون
تاریک یا پیدا شونده است این دوزخ مراد میان را یا پیدا بینندش یا سوزن باشد
هر پوست آدمی را و شکنند **باشد مراد** سخنمانا لغوی **با الله من ذک** لواحه حضرت
محدث است ای لواحه **علیها تسعة عشر** کبریا **دوزخ** باشد نوزده فرشته
ز باین دوزخ گویند ایشان را **موجا** فی الحدیث **ان نهم کالبقر** الحاطف **و اینها هم**
کلیه صیغه بقره **لرب النار** ان فواهم یعنی جنتهای ایشان **چو برق** باشد در دوزخ
ایشان چون شانههای فراع شایخ **واز د** بان ایشان **اکنش** برون می آید بن سگی

احدم صیره ستم میان دو کتف ایشان یکسار راه باشد **چون اشعارم** میکنند
موی های خود را بر زمین نزعت **صنم الرحمة** از دل طای ایشان رحمت را کشیده شده باشد
نرخ اهدم **سبعین الفایر** صیم جث ابراهیم جنت می از ایشان پیدا زده **دوزخ** منما
نرا کسب امر عا کفر اهدا **دم قن** الثقلین بر یکی از ایشان **زاقوت** همه او میان و پیران باشد
چون این آیت آمد **ابو جهل** گفت محمد میگوید دوزخیان نوزده اند شما بر ایشان غلبه
می کنید که کافری بقوت بود کنت من **صفوح** را بر این شمرده تن را بدشت و صحت
تن را بشکم دوی دیگر شما کفایت کنید حق تعالی از این آیت **فرستاد** **و ما جعلنا**
اصحاب النار الا کملاً لئلا و ما کردانیدم دوزخیان را **مکفر** فرشتگان و یک
فرشته را بر شما گذاشتمیم **که ملک الموت** روح مروری کرد اگر نوزده فرشته را
قوت و صیم تا کافران را دوزخ بر نرسد **عجب** نباشد به ایک در تفسیر تیسرا **عبداللہ**
صعود روایت کرده است **که گنت** **بسم الله الرحمن الرحیم** نوزده حرفت هر یک یکبار
گوید نوزده فرشته **غذاب** امانی بد حکمت این نوزده هر اگر و اینده هم
گردد کنت **ما جعلنا** **اصحاب النار الا کملاً لئلا** **الذین کفروا** و ما کردانیدم
شمار ز باین نوزده هر که از برای **عذاب** کافران **تا و شک** افتند **فاما مؤمنان** تا
چنانند **ما عجز** حق تعالی فرموده است **یا کوا** ز برای از مودن مرایش **تا کما** ان می آید بانی